Nadal - Nadal

Per DavidG el dl., 23/12/2019 - 00:00

Is 9,1-6
Tt 2,11-14
Lc 2,1-14

Quina notícia avui acumularia més “m’agrada” a les xarxes socials? Quina novetat, dita a cau d’orella o per sobre els terrats, causaria l’alegria més gran arreu? Tindria a veure amb inapel·lables decisions polítiques en favor del planeta? O en una teràpia definitiva contra la pitjor malaltia? O en un cens universal que possibilités finançar un ambiciós projecte d’infraestructures mundials? En el fons del nostre cor, és això el que de debò estem esperant?

Les dues fotografies d’Instagram que s’han emportat un major nombre de “m’agrada” en aquest 2019 donen pistes de per on va la resposta. En primer lloc, amb 54 milions de “m’agrada” la simple imatge d’un ou. En segon lloc, amb 18 milions de “m’agrada”, un nen adormit agafant amb la ma dreta el dit polze de la seva mare.

Amb el ressò del relat del naixement de Jesús, em ve que la notícia que en sentir-la ens ompliria a tots de joia és saber que, siguem qui siguem, passi el que passi, mereixem una nova oportunitat i que ens és possible tornar a començar. La imatge de l’ou i la del nadó amb la seva mare ens parlen del principi, dels orígens d’on venim. Allà on tot era possible encara.

Aquells orígens són cap on s’encaminen Josep i la seva dona Maria que espera un fill. Els ha posat en camí l’ edicte de l’Emperador Cèsar August ordenant un cens de tot el món. Avui nosaltres sabem que l’autèntica bona nova per a tots la duia Maria en el seu sí.

Amb el naixement de Jesús, Déu diu a qui li obra el cor: “et conec i t’estimo. Viu amb mi”. Des de la Creació del món això va ser dit de moltes maneres i a molta gent. Moisès ho va sentir adreçat a ell i al poble, mentre parlava amb Déu cara a cara, com qui parla amb un amic. Isaïes ho profetitzà parlant d’un noi com si acabés de néixer avui mateix. Un noi que li diran “príncep de la pau” i vindrà en nom de Senyor de l’Univers que té cura de la Humanitat.

Però aquesta vegada és diferent. En Jesús, Déu mateix s’ha fet la paraula que ens diu: “Crec en tu. Tens una nova oportunitat. Comença de nou amb mi”. Déu s’ha personat en Jesús per fer irrevocable el seu desig de salvació per a tots.

Maria l’embolcallà i el posà en una menjadora. De la mateixa manera que, d’aquí uns instants, posarem el pa a la patena per esdevenir menja de vida i beguda de salvació: el mateix Jesús. Prop de l’instant de la seva mort, Ell va donar les senyes de la seva presència salvadora: jo seré en mig vostre cada vegada que partiu i repartiu el pa en nom meu. L’altar d’aquesta església esdevindrà el nou pessebre i la patena una nova menjadora per Ell, fet pa i vi. Des d’aquest lloc, nosaltres que ens acostarem a adorar-lo, escamparem la joia de la seva presència a cada racó per on anirem.

Aquesta bona nova “tu pots començar de nou amb mi” és dita en primer lloc a aquells que menys s’esperaven una nova oportunitat. Els pastors que viuen al ras, que guarden de nit el seu ramat, que són anomenats impurs davant Déu, són els primers a rebre la nova de part dels missatgers de Déu. I després d’ells, el cecs, els coixos, els malalts... No tinguem por de presentar al Senyor la nostra feblesa, sigui quina sigui, perquè ella ens fa porosos a la bona notícia que estàvem esperant des de sempre, gaire bé sense saber-ho, i que ens durà la immensa alegria del Nadal.

Com diu Sant Pau a Titus: Abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança. I aquesta no és altra que la Glòria de Déu a dalt del cel i la pau a la terra per a la gent que el Senyor estima.

ETIQUETES
ALEGRIA PRIMERS ORÍGEN